

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 23 Listopada r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Gazeta senacka z dnia 10 listopada ogłosiła następujący Ukaz okólny: „Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali wiadomienia 6go Departamentu Rządzącego Senatowi, w którym wyrażona jest Naywyżey potwierdzona Opinia Rady Państwa, w brzmieniu następującem: Rada Państwa na Departamencie spraw cywilnych i duchownych i na Powszechnem Zebraniu rozważała przełożenie Rządzącego Senatowi 6go Departamentu, o poruczniku odstawnym Filarecie Smirnowie, sądzonym za sfalszowanie sobie od Kazańskiego Gubernatora Cywilnego, odkrytego zalecenia, na dawanie jemuż Smirnowemu, z Kazania do Wiatki, obywatelskich koni bez opłaty prohonnych pieniędzy. Z takim zaleceniem pod sądny Smirnow przyjechał z Kazania do Wiatki, nie będąc nigdzie na drodze zatrzymanym; a potem, kiedy przypadkiem wzięto podejrzenie o fałszerskim jego postępku, i do Kazania wrócony został, wtedy na egzaminie wyznał, że wspomniane zalecenie sam sobie zrobił, i przyłożył do niego pieczęć, którą wziął od zepsutej koperty w Kancellaryi Gubernatora; na postępek zaś ten, jedynie się odważył z potrzeby: gdyż nie znajdując sposobu, z czegoby się wyżywić, z przyczyny że go tam nie przyjęto do służby w Kancellaryi Gubernatora, ażeby do Wiatki nie iść piechotą, zrobił dla siebie to zalecenie. Kazański Sąd Powiatowy i Izba Kryminalna osądziły Smirnowa, na podstawie Dyplomu Szlacheckiego, artykułów 6, 13 i 15, odjąwszy rangi i szlachectwo, zapisać do żołnierzy, a jeżeli, sądząc z tego, że ze służby odstawiony dla choroby, do pełnienia jej okaże się niezdolnym, w takim zdarzeniu zesać go do Syberyi na zaludnienie. Od urodzenia pod sądny miał 29 lat. Rządzący Senat postanowił: Podporucznika Smirnowa za jego przestępstwo, na mocy Dyplomu Szlacheckiego artykułu 6, odjąwszy rangi i szlachectwo, zapisać do wojska z wysługą; lecz że ten Smirnow wciagniony został w ten występek jedynie z ostatniej potrzeby swego stanu, nie mogąc znaleźć dla siebie miejsca w Kazaniu, i nie mając czem zapłacić za zawieszenie siebie do Wiatki, przeto Senat, przekonywając się z tego powodu przestępstwa Smirnowa i mając wzgląd na odznaczającą się niemally czas służbę jego na polu chwały, i niejednokrotne znajdowanie się jego w rzeczywistych walkach z nieprzyjacielem, oddawał los jego do WYSOKIEGO MIŁOSIERDZIA MONARCHY. Rada Państwa upatrując w robocie pod sądny Smirnowa fałszerski postępek, za który prawa, mianowicie: Artykuł wojskowy 201, i 6 artykuł Dyplomu Szlacheckiego, wyraźnie oznaczają sposób ukarania; a zatem, polegając na istotnej ich mocy, postanawia: odjąwszy Smirnowu rangi i szlachectwo, oddać go do służby wojskowej; w przypadku zaś niezdolności, zesać do Syberyi na zaludnienie. Obok tego Rada Państwa czyni uwagę, iż Smirnow odważył się na zrobienie od Kazańskiego Gubernatora Cywilnego pisma, na mocy którego mógł on jechać, i przejechać z jednego miasta gubernialnego do drugiego, bez opłaty prohonów, zapewne dla tego, że w kraju tym były zdarzenia, dowodzące, że Gubernatorowie nie rzadko

przywłaszczają sobie prawo, wydawania podorożnych i bez opłaty pieniędzy prohonnych z uciążliwością dla obywateli; przeto żeby takie niewolne postępowanie nie zostało utajonem, i nadal się nie zdarzało, podług Opinii Rady Państwa wypada, polecić z tego zdarzenia Rządzącemu Senatowi, użyć środków do odkrycia i po wszystkich miejscach wykorzenie to zło, jeżeliby gdziekolwiek znajdować się mogło. Na autentyku własną JEHO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano tak: „Ma być podług tego: lecz w zdarzeniu niezdolności, do Syberyi nie odsyłać, zostawując na mieszkanie w wojew. Gubernii“ St. Petersburg dnia 21 lutego 1823 roku. 6ty Departament Rządzącego Senatowi o należytem i niechybnem tej Naywyżey potwierdzonej Opinii Rady Państwa wykonaniu, względem pod sądny Smirnowa, zalecił Kazańskiemu Rządowi Gubernialnemu i Izbie Sądu Kryminalnego; a względem użycia środków do odkrycia i powszechnego wykorzenia powyżey wspomnionego złego, jeżeliby gdziekolwiek znajdować się mogło, poleca uczynić należyte rozporządzenie, podług przynależenia 1mu Departamentowi Rządzącego Senatowi. Przez Ukazy zaś zalecono: 1) Dnia 16 stycznia 1720 roku: Patrząc na mononien, ażeby nikt pod pozorem kuryerów i innych posyłanych za Monarszemi sprawami za małe prohony nie jeździł. 2) Z dnia 17 września 1720 roku: Podstawnych podwód bez Ukazu z Senatu nie zgromadzać, i samowolnie na podstawy nie stawieć; a kto takie podwody zgromadzać i podstawy stawieć będzie, z tych nakazywać strąfy podług uwagi Kamer-Kollegii. 3) Z dnia 3 maja 1725 roku: od ludzi w powiecie i od innych objętych w popisie podusznym, podwód zgola nigdzie nie brać, i podorożnych na podwody w powiecie nie dawać, oprócz tylko, jeżeli potrzeba będzie, pod kasę pieniężną i pod aresztantów w kaydanach (kołodnikow), takż którym umyślnie postanym dane będą Ukazy z Senatu albo tajney Kancellaryi z Preobrażńskiego Prykazu, ale i takie podwody brać w tych miejscach, gdzie poczty nie ma; a gdzie są poczty tam nie brać, i we wszystkim postępować podług wydanego plakatu nieodmiennie; a jeżeli dokąd wypadnie Gubernatorom albo Wojewodom samym jechać, albo posłać podległych swoich, za sprawami CESARSKIEGO MAJESTATU, do takich miejsc, gdzie poczty nie ma, ci podwody najmować mają u ludzi dobrowolnie się podejmujących, za co płacić z pieniędzy nieetatowych, a mianowicie z Kancellaryynnych, które naznaczone są od spraw podług Ukazu 1715 roku od prawego po altyne, a od winnego po grzywni od rubla. A jeżeli zdarzy się jechać Kamerirom, tedy im płacić z pieniędzy przeznaczonych na takie wydatki w ich etacie; a prowincyał fiskałom, kiedy dla obeyrzenia interessow fiskalnych jeździć będą po prowincyach, podwody podług tegoż najmować mają dobrowolnie, u ludzi chcących się nająć, a bez pieniędzy i pod żadnym pozorem podwód zgola nie brać. 4) Dnia 27 września 1766 roku: Na podwody z powiatow partykularnym ludziom podorożnych nie dawać. Rozkazał: ażeby wydawanie otwartych zaleceń albo podorożnych na branie koni obywatelskich bez opłaty prohonnych pieniędzy, jeżeli się to gdziekolwiek wbrew przeciw-

kó prawom czyni się, niezwłocznie strzymane zostało i nadal wydawania takich zaleceń albo podobnych nie było, o tem do Wojennych Jenerał Gubernatorów, Jenerał Gubernatorów i wszystkich Zwierzchników Gubernii, do Nakaznego Atamana Wojska Dońskiego i do wszystkich Rządów Gubernialnych zalecić przez Ukazy; również przez Ukazy uwiadomić wszystkich Ministrów, Główną zarządzającego Drogami komunikacyi, Główną zwierzchność mającego nad Departamentem Pocztowym i Kontrolera Państwa; a do Najświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Dnia 31 października 1823 roku. (Z 1go Departamentu.)

KRÓLESTWO POLSKIE.
Warszawa dnia 22 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Rok zaledwie upłynął, jak nam gazety ogłosiły wiadomość, iż w dobrach Ujazdskich, do JW. Antoniego Hrabiego Ostrowskiego, Senatora Kasztelana dziedzicznie należących, zakładanemi zostają fabryki w różnym gatunku. Przed kilkunastu dniami, zwiedzając tameczne okolice, przekonać się mogłem o nadzwyczajnym postępie tych zakładów fabrycznych; oraz jak ze znacznym nakładem i niepospolitem usiłowaniem JW. Dziedzica zaprowadzone i utrzymywane zostają. W czasach tak mało w kapitały bogatych, ten tylko uwierzy, kto się naocznie przekona, co mogą dokazać połączone: ciągła usilność, pracowitość, wytrwałość i rozsądna w przedsięwzięciu odwaga, niemniej przemysł obywatela, obok słusznie zasłużonej ufności, która będąc duszą kredytu i wiary publicznej, nad wszystkie inne ponęty, naydzielniej do osiadania, tak cudzoziemców jako i krajowców, a szczególnie z klasy przemysłowej, pociąga.

Osady fabryczne w dobrach Ujazdskich, a szczególnie Antolin, pod miasteczkiem Ujazdem i Tomaszow przy uściu Wolborki dorzeczki Pilicy położone, zasługują już dziś być policzonemi między nayznakomitszymi osadami fabrycznymi krajowemi. Już przeszło 100 sukienniczych warsztatów wyrabia sukna, pod imieniem sukien antolińskich, w handlu publicznym wielce cenionych i szukaných. W takowe zaopatrują się znakomite składy sukienne tu w Warszawie, jako i po miastach w Imperium Rosyjskiem utrzymywane. Pięć postrzygalni sukna, dwa folusze, farbiernia, w ciągłym zostają ruchu; a coraz powiększającą się liczba sukienników, zza granicy przybywających, daje powód dziedzicowi do założenia większej ilości tychże foluszy, i nowych jeszcze postrzygalni. Nie mniej ogłosił dziedzic, właśnie w tych czasach, konkurencyą, dla amatorów wodnych przedsiębiorni wełny, ofiarując tymże, pod dogodnemi warunkami, wszelkie gruntowe ułatwienia i wodę w Tomaszowie do podobnego zakładu, bardzo szczególnie usposobioną; jednem słowem: mówić można, iż fabrykacja sukna w dobrach Ujazdskich, olbrzymi postęp w jednym roku uczyniła, i w podobnej progressyi idzie na przód. Dalej w Tomaszowie wyrabiają znaczną ilość tasiemek z przedzy białej i kolorowej w różnych gatunkach. Już ukończonym został bléch. Osiadło kilku płócienników, wyrabiających różne płócienka, i tkaczów materii bawełnianych. Tamże doskonałą się dawniej założone fabryki żelazne. Piec kopolowy przyrzuca wszelkie obstalunki fabrykatów lanych. Osiadł tu niedawno fakrykant wyrabiający pałasze, noże, i wszelkie drobne narzędzia żelazne, jakoto: zgrzebła, koziki, którego to towaru, na pozor tak ordynaryjnego, za znaczne summy Styrya dostarczała Polsce. Niemniej urządził się tamże topornia, która wyrabiać będzie wszelkie rolnicze narzędzia, siekiery, pily, topory, żelaza stolarskie, i majster do podobnych fabrykatów już na gruncie osiadł i dom wystawił. Wprawdzie sama natura hojną dla Tomaszowa okazuje się: gdy ten w rokosznej położony dolinie, i już w okolicy nieco pagórkowatej, staraniem i gustem dziedzica zna-

cznie upiękrzony; będąc otoczony wybujałemi lasami, poprzerynany zbiegiem kilku rzek obfitych, naykorzystniejszą sposobność do założenia wodnych machin podaje; posiadając nadto własne żelazo, wapno, kamień niewyczerpany do budowy, i polowego dostatek, gliny różnego gatunku, margiel rozpuszczony, którego w części używają zamiast palonego wapna; leżąc nad rzeką spławną Pilicą, o pół mili małe od traktu wrocławskiego, przedstawia te wszystkie powaby, które ująć są zdolne imaginacyą; i przynieść korzyści zdrowej spekulacyi. Wszakże uczuli już ważność tak korzystnego i uzdatnionego położenia Tomaszowa majtniejsi fabrykanci i kupcy krajowi i obcy, a mianowicie z Grünberga i Göerlitz przybyli. Od zeszłego miesiąca czerwca, w którym zaledwie widzieć można było w Tomaszowie kilka stosów przygotowanego materiału, wzniosła się czarownym prawie sposobem massif murowana ulica, licząca kilkanaście ozdobnych domów z piętami. Innych ulic z pewnego tworzących się planu, już widać znaczne początki; i tam, gdzie przed rokiem stały młynie użyteczne krzaki, dziś daje się spostrzegać ruch, przemysł, praca, i rozmaite życia zarobki. Każdy działa z ochotą, każdemu śpieszno, bo każdy działa dla siebie. Kto tylko osiada, nabywa prawa gruntownej własności, pod tytułem wieczystej dzierzawy: przytém otrzymuje łagodne warunki, pomoc, gdy oney potrzebuje, umiarkowaną, mianowicie w materiałach budowlanych; przytém pierwsze lata są wolne od czynszu, który zastosowany do gatunku ziemi, jest oznaczony od zł. 4 do 8 z morgu. Przez takowego tylko systematu przyjęcie, obok opieki, jakiej rząd podobnym zakładom udziela, obok rękoma jaką nadaje zaprowadzenie systematu, bez któregoby żadna krajowa fabryka, z obcą konkurrencyą nie wytrzymała; dóysć może Polska do lepszego bytu kultury, jakiej sąsiedzkie kraje używają.

Miło nam będzie niekiedy dawać w wiernym obrazie wiadomość publiczności o dalszym postępie, tak wiele obiecujących osad, jakimi są Antolin i Tomaszow.

Kończymy zaś uwagę, którą nam natracają szlachetne i krajowi użyteczne, założycieli tychże osad, zatrudnienia, iż nie dość jest posiadać majątek, by w podobnych przedsięwzięciach osiągnąć pożądaną skuteczną: bez ducha pracy i przemysłu, nie zawiąże się żaden pożyteczny zakład, żadna ważna instytucya, a i te przymioty jeszcze nie są dostatecznymi; do ustalenia podobnego dzieła potrzeba wytrwałości, i że tak powiem, nieodstępne go poświęcenia się, a gdy tak postępuje dziedzic Antolina i Tomaszowa, można rokować, że w swych pięknych nadziejach zawiedzionym nie zostanie.

Obywatel Województwa Mazowieckiego.

W dniu 15 grudnia r. t. wyйдzie z druku Almanach, pod napisem: Jutrzenka, Rocznik Poezyi, w upominku dla płci pięknej, na rok 1824.

AUSTRYA:

Wiedeń dnia 15 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Ospustoszeniu, które wezbranie wody w Tyrolu poczyniło dnia 13 i 15 października, zawiera dziennik tyrolski następujące wiadomości z d. 20 października, które w treści udzielamy. „Cała przestrzeń kraju od wyższego Drauburga aż do Brenner ucierpiała wiele przez wylanie wody d. 13, 14 i 15 z. m.. Woda zniszczyła tam wiele rol i łąk, poprzerosiła góry na inne miejsca, pozrywała mosty i popsula drogi. Trzy główne potoki doliny Puster połączyły się razem, a wystąpiwszy z brzegów, roznosiły niszczycielską i trwożną. Na granicy Karyntyi w obwodzie Lengberg, groziła woda zalaniem miejsce St. Chrysanta i Nikolsdorf. Dziki potok spadając ze skały na kościół St. Chrysanta zaledwo całkiem go nieburzył. Podmulił sąsiedni las, a zmieniwszy dawne łóżysko, zaczął ryc znowu po polach. W Nikolsdorf zniszczył mur, mający być tamą, i wielkie szczęście, że całe wio-

ski nie zalał. Inne zaledwo znane wody, połączyły się z tym burzliwym potokiem. Okropne spuszczenie zrzadziła woda koło *Kapaun*. Mały potok zrobiwszy się strumieniem, leciał ze skały, wzniesionej nad *Kapaun*, pozalewał domy, tylko się ludzie uratowali. Rzeka *Drawa*, płynęła jak bałwanami nasróżone morze, i niszczyła wszystko po drodze. Z *Lienz* uniosła z sobą 10,000 sążni pól najpiękniejszych. Niedaleko stamtąd zburzyła całą kupiecką drogę, uratowane na niej budynki, winne miejscowej zwierzchności ocalenie. Koło *Abfalterbach* zburzone zostały pola, koło *Viersbach* zniszczyła *Drawa* gościńce i niwy. Miasteczko *Sillian* i jego okolice zalane były wodą. Koło *Hof* mało się domy nie pozapadały. Potok *Sextnerski*, poczyniwszy już niemało szkody po dolinach, toczył się ku *Junichen*, które to miejsce zalał potem. Po całym *Toblach*, brzmiały nieustannie odgłosy dzwonu wzywając na ratunek. W *Weller-Saag* uratowano domy, ale reszta wszystkiego stało się pastwą nurtów wezbranej rzeki. W dolinie *Pragi* dwa potoki płynące razem, toczyły kawałki drzew i skał urwiska do *Rienzy*, która zrywając wszystkie mosty, wkrótce cały *Welsberg* zalała, gdzie nietylko pola, ale nawet domy pounosiła z sobą. Związek gościńcami dotąd jest przerwany, i długo tak będzie. Nawet miasto *Bryxen* w przykrem było położeniu.

Gazety publiczne umieściły następujące doniesienie lekarza przy karlsbadzkich kąpielach, doktora *Poeschmanna*, pisane z *Karlsbadu* pod dniem 17 października: „W dziejach źródeł karlsbadzkich, zapisany być powinien dzień 15 października r. b., wyszczególniony zdarzeniem, które mieszkańców nietylko zastanowiło, ale tak właśnie ucieszyło, jak zasmucił dzień 2 września 1809 r. Teraz albowiem, to im powrócił dar natury, co r. 1809 utracili. Źródło zamkowe tyle sławny w dawnych wiekach, ile wyszczególniający się zbawieniami skutkami, powrócił do dawnego łożyska, z którego był uszedł. Już poczyniono urządzenia, celem zatrzymania go nazawsze na tym miejscu, i uczynienia dla chorych pożytecznym.

FRANCYA.

Paryż dnia 11 listopada.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wszystkie wczorajsze dzienniki tutejsze twierdziły, iż postanowienie królewskie z d. 5 b. m. uchyliło żądanie burmistrza miasta *Leodium*, względem wydania serca *Gretrego*. Dzisiejszy *Monitor* prostuje takowe twierdzenie w tym sposobie, iż rada stanu uznała się za niewłaściwą do wyrokowania w tej sprawie, i że wspomniane postanowienie, odrzucające prośbę miasta *Leodium*, rozstrzyga tylko pytanie względem właściwości, nie zaś w samej sprawie.

Dnia 12. Xiądz grecki w tutejszej stolicy *Hisicharis*, 70cioletni starzec, ten sam, który w roku 1814 w obecności NN. Cesarza Rossyjskiego i Króla Pruskiego, odprawiał uroczystą mszę wojskową na rynku *Ludwika XV*, został onegdaj napadnięty po zbojecku w mieszkaniu swoim przez człowieka, któremu odmówił żądanej pożyczki 60 franków. Ludzie, co na krzyk starca przybiegli, zastali go leżącego na ziemi, i zabójcę chcącego mu brzytwą przerznąć szyję; zadał mu już ranę głęboką na całość, ale nie grożącą niebezpieczeństwem. Zabójca ranił w rękę pewną kobietę, która właśnie przybiegła na pomoc, i potem chciał uciec; lecz go na dziedzińcu dogoniono, schwytano i do prefektury policyi zaprowadzono. Xiądz oddano do szpitala, i zdaje się, że będzie wyleczonym.

Dnia 13. O działaniach poprzedzających kapitulację *Urgelu*, oraz zaszytych przy jej zawieraniu i później, marszałek *Moncey* przesłał dodatkowy raport marszałka polnego *Barona Hurel*, z którego umieszczamy następujące ważniejsze wyjątki. „Baterie zaczęte w nocy z d. 11 na 12 października, dopiero d. 14 mogły być ukończone z powodu deszczów. *Dnia 12* zrana nieprzyjaciel we 200 ludzi uczynił dzielną wycieczkę dla

popsucia szaniec wojska oblegającego, lecz ze stratą 5 ludzi zabitych i kilku ranionych, został odparty bagnetem. Po zatoczeniu dział w nocy z d. 15 na 14 zaczęło się zrana strzelanie; w niespełna dwóch godzinach rzucono 700 bomb i granatów: tudzież wystrzelono 400 kul działowych do cytadeli i przyległej wsi *Castel-Ciudad*. Młodzi kanonierowie okazali największą odwagę; nie czekając rozkazu stawali na miejscu poległych towarzyszy swoich i naprawiali, co było uszkodzone. Ogień trwał ciągle w dniach 15, 16, 17 i 18; a lubo dwa działa 12stofuntowe, jedno osmioletowe i kilka małych moździerzy wojska oblegającego, stały się niezdawnymi do użycia, zawsze jednak artyllerya francuzka wzięła przewagę nad nieprzyjacielską. *Dnia 19* zrana wyprawiony posłaniec rozejmowy do twierdzy, został dobrze przyjęty. Nazajutrz oficer nieprzyjacielski przybył do głównej kwatery francuzkiej, i podpisano kapitulację. Osada zabrana w niewolę wojenną składała się z półkownika, 10 podpółkowników, 45 oficerów i 900 żołnierzy. Twierdza miała jeszcze żywności najmniej na 2 miesiące; znaleziono w niej 54 dział, 1000 karabinów, 234,000 ładunków, 10,000 funtów prochu, oraz mnóstwo bomb i granatów. Puszczono do domu 14 oficerów osady razem z dowódcą i 200 żołnierzy z półku *Laredo*, którzy się poddali Królowi. Strata francuzów jest bardzo małą, ze względu na mnóstwo bomb i granatów, które (tak generał *Hurel* wyraża) nieprzyjaciel rzucił z rzadką dokładnością na baterie wojska oblegającego. Liczba ranionych wynosi 20 kilku.

Dnia 15. W dzisiejszym *Dzienniku Rozpraw* czytamy następujący artykuł: „Jeden z dzienników tutejszych zapewnia, iż wszyscy prawie członkowie teraźniejszej izby deputowanych, będą mianowani prezesami zgromadzeń wybierczych, i czyni zapytanie, dla czegooby myślano o rozwiązaniu izby, kiedyby chciano, aby była też sama? Łatwo na to odpowiedzieć. Rząd chce izby takiej, jak teraz, bo jest rojalistowską; lecz chce ją rozwiązać, aby wszystkie wybory zaczynały się od jednego dnia, dla proponowania potem siedmioletniego odnowienia izby, w którym spokojność i dobro monarchii upatruje. Nic nie masz oczywistszego i stosowniejszego; jest to odpowiedzią na wszystkie zarzuty; na wszystkie poszepty, na wszystkie nawet potwarze; i razem dowodzi, iż ministrowie nie odstępują ani swoich zasad, ani swoich przyjaciół.”

HISZPANJA.

Gazeta le Conservateur Impartial z *Madrytu* pod 31 października, zawiera: Utrzymują, że *Mina* i *Rotten*, z przyczyny rozruchu d. 22 w *Barcellona*, schronili się do cytadeli z półkiem *Soria*, i że milicyanci zrabowali wtedy domy, tych dwóch naczelników rewolucyjnych, którzy, pozbawieni będąc dowództwa przez swych przyjaciół, w przeciagu 24ch godzin, potem je znowu odzyskali. Ten wypadek był powodem do następującej odezwy. „Mieszkańcy *Barcellona*! JW. Generał naczelnie dowodzący przesłał municypalności konstytucyjnej następujące trzy artykuły, podane przez Marszałka *Moncey*: Art. 1. Milicyanci, oddawszy broń, udadzą się do miejsca swojego zamieszkania, i jeżeli zostaną spokojni, nie będą śledzone, ani ich postępowania polityczne, ani ich opinia dawniejsza. Art. 2. Wojska liniowe udadzą się na kwatery, przeznaczone dla każdego korpusu z bronią i oficerami. Art. 3. Każdy, pod jakim bądź kolwiek pozorem, chcący opuścić Hiszpanię; będzie przesłany lądem lub morzem, do miejsca przez siebie wskazanego; za zgodą stron układających się, będzie mógł zabrać z sobą wszelką swą własność (*sus propiedades*), i będą przedsięwzięte środki, potrzebne do jego bezpieczeństwa.” Obywatele! nie jeszcze nie ma postanowionego względem tych artykułów; mieście ufność w waszych władzach, i przywróćcie spokojność w tym bohatyrskiem mieście. *Barcellona* dnia 23 października. Do obywatela Alkada konstytucyjnego *Vicentego Cavanillos*.“

NIEMCY.

Od brzegów Menu dnia 2 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Sławny ogrod Elektora Heskiego, *Wilhelmshöhe*, pod *Kassel*, został znacznie upiększony; lecz cudzoziemcom nie wolno go odwiedzać bez wyrażnego pozwolenia, a kto by tam wszedł bez takiego pozwolenia, będzie stawiony przed policją.

Wspaniały pomnik dla Xięcia pruskiego *Ludwika*, poległego w bitwie z francuzami r. 1806, został ukończony pod *Saalfeld*. Z tego powodu odbyła się tam uroczystość, przyczem miał stosowną mowę radca tajny *Dziembowski*, który dawniej służył w półku rzeczoności Xięcia.

Xiążę *Leuchtenberski* (*Eugeniusz Beauharnais*) wrócił z *Aremberga* do Bawarii. Pojednał *Hrabina St. Leu* z mężem (*Ludwikiem Bonaparte*), którzy długo żyli z sobą w rozłączeniu. Uda się ona z mężem do *Rzymu*, gdzie przez zimę oboje zabawią.

AMERYKA.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Gazeta Buenos Ayreska: „*Registro Oficial*“ z d. 28 czerwca zawiera następującą ugodę, zawartą między senatorem *Josquimem Mosquera Arboleda*, pełnomocnym rzecząpospolitej kolumbijskiej, a *Don Bernardynem Rivadavia*, ministrem spraw zagranicznych państwa Buenos Ayres: § 1. Wolne państwo Kolumbia i państwo Buenos Ayres uroczystie tem przymierzem zatwierdzają na wieczne czasy, przyjaźń między sobą, która, jak naturalnie, trwać między niemi powinna z powodu równości zasad i wspólnego interesu. § 2. Podstawą tej przyjacielskiej ugody będzie zupełna wzajemność między rządami i obywatelami tych państw. § 3. Oba wspomniane państwa zawierają na wieczne czasy związek odporny dla zabezpieczenia niepodległości swojej przeciw Hiszpanii, lub jakiemu innemu obcemu Mocarstwu. § 4. Wszelkie przypadki, wynikające z tego związku, załatwiane będą szczególnymi przymierzami, zastosowanemi do okoliczności i możliwości każdego z państw. § 5. Niniejsza uгода zostanie zatwierdzoną od rządu kolumbijskiego, gdy ją sposobem konstytucyjnym kongres zasankcyonuje, a od rządu Buenos Ayreskiego, gdy otrzyma sankcyę, którą nada jej ciało prawodawcze na najbliższem posiedzeniu dnia 1 maja.

Z Bogata (stolicy rzecząpospolitej kolumbijskiej) piszą pod d. 9 sierpnia: *Boliwar* udał się z *Quito* do *Peru*. Kongres ukończył swoje posiedzenia, ale deputowani pozostaną aż do stycznia r. p. w tutejszej stolicy, dla rozpoczęcia przyszłych posiedzeń; lecz przez ten czas pobierać będą, jak gdyby trwał kongres, konstytucyę oznaczoną dyety. Kongres zniósł opłatę po 5 od sta od Północno-Amerykańskiego handlu. Między naszym rządem a rezydentem Północnej Ameryki zdaje się najlepsze zachodzić porozumienie. *P. Hurtado*, bogaty i poważny mąż i członek senatu, mianowany został na miejsce *P. Ravenga* posłem w Anglii.

Prenumerata na Gazetę Kuryera Litewskiego na rok następujący, przyymuje się w Wilnie w Expedycji Gazetnej Głównego Pocztańtu Litewskiego i w Redakcyi teyże Gazety; a w innych miastach we wszystkich Kantorach i Expedycjach Pocztowych. Cena zwyczajna: z przesyłaniem pocztą: rocznie rub. 14, półrocznie 7; bez pocztą rocznie rub. 9, półrocznie rub. 4 k. 50, i kwartałami r. 2 k. 25.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radea Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Gazety le Conservateur Impartial)

Tablica statystyczna *P. Barona Humboldta*, wystawująca obszerność powierzchni i ludność różnych części Ameryki. Tablica ta jest wyjęta z trzeciego tomu, opisanego historycznej podróży do krain podbiegunowych Nowego świata, która wkrótce z druku wyjdzie.

Wielkie podziały polityczne.	Powierzchnia w milach kwadrat. 20 stopni równokowych.	Ludność 1823.
I. Posiadłości hiszpańsko-amerykańskie	371,380	16,785,000
Mexyk albo nowa Hiszpania	75,830	6,800,000
Guatimala	16,740	1,600,000
Kuba i Portorico	4,430	800,000
Kolumbia { Venezuela	33,700	785,000
{ Nowa Grenada i Quito	53,250	2,000,000
Peru	41,420	1,400,000
Chili	14,240	1,100,000
Buenos - Ayres	126,770	2,300,000
II. Posiadłości Portugalsko-Amerykańskie (Brazylia)	256,990	4,000,000
III. Posiadłości Angielsko-Amerykańskie (Stany Zjednoczone)	174,300	10,220,000

Dla uprzątnienia niewiadomości prawdziwej, czy zmyślonej tych, którzyby rozumieli albo udawali, że obecne krwawe domaganie się sądowe, są skutkiem rozjątrzonych teraz namiętności w Hiszpanii; pożyteczną jest rzeczą przytoczyć, że prawo hiszpańskie przeciw winowajcom stanu, którego przystosowania domagają się teraz, jest prawem rzymskiem, powszechnie prawie przyjętym we wszystkich monarchiach czasów teraźniejszych. W Anglii, w kraju tak dawno konstytucyą rządonym, to prawo istnieje w całej swej mocy, a nawet z surowością nie równie przewyższającą, i tak wielką, iż nieśmiemy jej opisywać.

Każdy, nakoniec, przypomni sobie, stracenie *Montrose*, któremu za jego wierność wymierzono karę śmierci, na zdrajców przepisaną. Czynimy tę uwagę, zgoda nie dla tego, żeby pochwałać srogość przepisów prawa rzymskiego, lecz dla odnowienia wypadku historycznego, i żeby nie spadało to na jeden naród, co nieszczęściem, prawie się we wszystkich zdarza.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 17 listop. rubel srebrny 3 rub. 80½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 79, stary r. 11 kop. 60, imperyal r. 37 kop. 4.

Wilno dnia 25 Listopada v. s. 1825 Roku.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

По воле Господина Главнокомандующаго Арміею, оны Интендансва оной Арміи сямъ объявляеися, что на поспавку провіантла, а на нѣкопорыхъ пунктахъ овса, будучь происходишь торги въ Казенныхъ Палатахъ ниже слѣдующихъ Губерній, гдѣ войска расположены именно:

а) Въ Киевской казенной Палатѣ для войскъ въ сей самой Губерніи на годичную пропорцію съ 1го марта 1824го, по 1е марта 1825го года, и особо въ онойже для Бобруйского пункта Минской Губерніи на поспавку съ 1го Іюня 1824го по 1е Іюня 1825 года; да для всѣхъ магазейновъ Могилевской Губерніи на поспавку съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

б) Въ Могилевской казенной Палатѣ въпоричныя мѣсячныя торги, для всѣхъ пунктовъ оной, на время съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

Сроки торговъ назначаются въ Киевской казенной Палатѣ первому торгу 1823го года декабря 18го, 19го и 21го, второму торгу 1824 года генваря 3го, 5го и 7го, третьему 10го, 11го и 12го; перепоржкамъ 14, 15 и 16го; въ Могилевской казенной Палатѣ торги генваря 3го, 4го и 5го, и перепоржки генваря 8го 9го и 10го.

На сии сроки вызывающіеся желающіе къ торгамъ съ законными залогами, воуваженіе по мѣсячной поспавки принасовъ, на сей разъ въ пяную часнь прошивъ подрида, а на обезпеченіе заданковъ особо, кромѣ общесивенныхъ оны дворянства поспавокъ, кои оснающіеся на одномъ доверіи; вѣдомости о поспавности въ каждой Губерніи будучь разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ отккрышы, въ мѣсяцъ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить поспавки.

Генераль Интендантъ 1. Арміи Архиллерій Генераль Майоръ Пироговъ.

Ноябра 14 дня 1823 года М. Шкловъ.

З воли JW Глвно-Доводзачего 1сзъ Армію, од Intendencyi tey armii ninieyszemъ огласза сѣ, із на доставѣ провіанту, а до нѣкоторыхъ пунктовъ овса, бѣдъ сѣ odbywać targi, w Skarbowych Izbach, niżej wyrażonychъ guberniy, gdzie woyska są rozłożone, a mianowicie:

а) W kijowskiej skarbowey Izbie dla woysk w teyże gubernii, na roczną proporcję od 1go marca 1824, do 1go marca 1825 roku osobno w teyże dla Bobruyskiego punktu Mińskiej Gubernii na potrzebę od 1go junii 1824go do 1go junii 1825 roku, i do wszystkichъ магазейновъ mohilewskiej gubernii na potrzebę od 1go junii 1824 do 1go januaryi 1825 roku.

б) W mohilewskiej Skarbowey Izbie powtórne mѣyscowe targi, dla wszystkichъ jey punktowъ na czasъ od 1go junii 1824 do 1go stycznia 1825 roku.

Terminy targowъ naznaczają sѣ w Kijowskiej Skarbowey Izbie, na pierwszy targъ 1823 roku decembra 18, 19 i 21; na drugi targъ 1824 r. januaryi 3, 5 i 7, na trzeci 10, 11 i 12; na przetargi 14, 15 i 16; w Mohilewskiej skarbowey izbie targi januaryi 3, 4 i 5 a przetargi takъżъ januaryi 8, 9 i 10.

Na te terminy wzywają sѣ życzący na targi zъ правными евикыями, wъ пропорцію мѣисечней доставы żywności, na tenъ razъ wъ piątę części całego podradu, a na zabezpieczenie задатковъ osobno, próczъ доставъ odъ Zgromadzeńъ stanu Szlacheckiego, które zostają na samey ufności; wiadomości o ilości potrzebney wъ казней gubernii, бѣдъ rozestane do Izbъ Skarbowychъ wъ swoimъ czasie, i publicznie wъ nichъ odkryte, razemъ ze

szczegółowemi kondycyami i dalszemi prawidłami, na którychъ основіе mają sѣ czynićъ dostawy.

Jeneral Intendent 1szey Armii, Jeneral Major Artylleryi Pirohow.

Nowembra 14 d. 1823 roku M. Szklow.

1 W Skutekъ rozporządzenia Rządowej Zwierzchności, czyni sѣ ninieysze wezwanie: że na dostarczenie drowъ, swiecъ i słomy, dla woyskowych i dalszychъ potrzebъ wъ powiecie trockimъ, od roku 1824 na następne trzy lata, odchodzić бѣдъ wъ мѣисце Trokach, wъ powiatowymъ rzeczonychъ materyałowъ Kommitecie; licytacya wъ terminachъ, jako to: dnia 18, 19 i 20 przyszłego mѣисіа grudnia; przeto, życzący przyjąćъ wyrażone dostarczenie opału i swiatła dla woyska, zechcą, wъ przeznaczonychъ terminachъ, zъ правными dowodami евикыи, jawić sѣ do Trok. Marszałekъ Trockiego Powiatu i Kawalerъ Bolesław Römer.

Sekretarzъ Adam Kucewicz.

1 Podaje sѣ do Publiczney wiadomości, iż Ur. Anna zъ Woyciechowskichъ Jędrzejowska, po zawarciu szlubowъ małżeńskichъ zъ Ur. Jakó-bemъ Jędrzejowskimъ odstawnymъ Sztabъ kapitanemъ, wъ kościele parafialnymъ Staro Konstantynowskimъ 1805 roku, przeżywszy czasъ niejaki zъ tymъżъ swymъ правнымъ mężemъ, po małżeńsku, opuściła onego, i żadneyъ osobie wiadomości, gdzieby sѣ terazъ znaydowała, przezъ ciągъ latъ kilkunastu nieczyni, która przymiotowъ ciała jestъ takowychъ: twarzy okragłej bładъ bezъ koloru, oczu siwych, włosówъ na głowie i brwiachъ jasno bładъ, wzrostu srzedniego, nosa mѣisnego okragłego, na jedneyъ stronie głowy częśćka włosówъ białychъ: ktoby o wyżъ wspomnioney osobie zbiegley miałъ jaką wiadomość, raczy Konsystorzowi Duchownemu Jeneralnemu Rzymско-Katolickiemu Łacińskiemu Łuckiemu donieść. Sekretarzъ Alexander Pomarzański.

Gubernski Sekretarzъ Michał Karwat.

1 Zъ dnia 8go na gty tego mѣисіа uciekłъ lo-kay imieniemъ Grzegorzъ zъ majętności Kotowiczъ wъ Guber. Mińskъ wъ powiecie Dзiesieńskimъ położoney, do JWъ Porzeckiego należący, skradłszy u swego Pana piędzmi rubli, assyg. trzy-sta i kilka tyżekъ srebrnychъ stołowych. Nadto, u-niósłъ zъ sobą papiery zъ oczęścią garderoby i na-leżące do Józefa Macilewicza, syna Franciszka zostającego wъ obowiązku kamerdynera u tegożъ JWъ Porzeckiego. Zbiegъ wyżъ rzeczony może mieć latъ 23, urody srzedney lecz krępy i plecty-sty, włosówъ ciemno-rusychъ prawie czarnychъ i takъżъ mający wasy i bokenbardy, twarzy sma-gławey i ospowatey, oczu okragłychъ, brwiowъ ciemnychъ. Surdutъ ma na sobie ciemno sza-raczkowy, maytki ciemno zielone, tulubъ czyli kożuchъ zъ owczynъ na wierzchu. Ktoby tako-wego zbiega gdzie spotkał, ma onego zatrzymać i do naybliższej powiatowey lubъ Guberskiej policyi dostawić. Właścicielъ zaśъ onego, rze-czony JWъ Porzecki byty Sędzia аппелacyiny mieszkający wъ мѣисце Mińsku wъ domu JWъ. Sowietnika Wiszniakowa, za takąъ przysługę wynagrodzić przyzwоicіе obowiązuje sѣ.

Ciągnięcie piątej klasy 44tej Loteryi klas-
syżnej Królestwa Polskiego odbędzie się dnia 15
grudnia n. s. 1823 roku. Losów do tej Loteryi
dostać można każdego czasu w Wilnie w Kanto-
rze u JP. *Jakuba Lichtenszteyna* mieszkającego
na ulicy Sawicz w domu Mińkiewicza pod N. 54.

Plan tej loteryi znajduje się w Nrach 107,
110 i 113 Kuryera Litewskiego.

Ostrzega się grających w niniejszą Loteryą,
ażebym wcześniej wymieniali Losy do piątej klasy,
przedane bowiem będą innym osobom i stosownie
do Artykułu 13 obwieszczenia obok planu, wygra-
na temu tylko wypłaca się kto posiada z właściwej
klasy Numer wygrywający.

3. Od Litewskiego Grodzieńskiego Gubern-
ialnego Rządu wzywają się successorowie
zmarłej kobiety *Alexandry Iwanowej* córki
po nazwisku *Czerwiszewey*, która zostawała
tu w Grodnie przy poruczniku grodzieńskiego
garnizonowego batalionu, już zmarłym *Grochol-*
skim, jeśli się gdzie takowi okazali, aby przyby-
wali do tutejszego Rządu z prawnymi dowodami,
dla odebrania pieniędzy wziętych ze sprzedanej
jej ruchomości, od dnia wydrukowania tego w
gazetach, w ciągu jednego roku. Dnia 1 nowem-
bra 1823 r. Za Sekretarza Protokulistą *Do-*
browolski.

5 Od Wileńskiej Tamożni ogłasza się. Dla
dogodności zyczącym sobie nabyć w języku fran-
cużkim *Ogólną Taryfę Handlu Europejskiego*.
Na y wy z e y k o n f i r m o w a n ą dnia 12 marca ze-
szłego 1822 roku, Departament handlu zewnątrz-
niego, przysłał do tej Tamożni dwadzieście jej
exemplarzy. Przedaje się exemplarz po dziesięć
rubli assygnacyami.

Za nieprzybyciem Deputata Duchownego
nie mógł Sąd Exdywizorski w termininie 25
8bra roku idącego ogłosić dekretu w zbiegu
kredytorów do majątku *Medeksz w Pcie ko-*
wień, położonego a przez successorów ze-
szłego *Ignacego Lugayły Szam.* oddanego pod
Exdywizyą, powtórna więc rekwizycja do Kon-
systorza Duchownego *Dycezyi Zmudz.* prze-
syłał, i wstrzymawszy to ogłoszenie dekretu,
dopiero raz czwarty poskommunikowaniu się
z Deputatem Duchownym *WJX. Bonawentu-*
rą Michniewiczem Plebanem Czekiskim Admi-
nistratorem plebanii wilkiskiej, oznacza do
głoszenia w sprawie kredytorów do zesłego
Lugayły Szam. funduszu i majątku ziemnego
Medeksz w pcie Kowień, położonego, czy-
niących Sąd Exdywizorski dzień pierwszy mca
xbra roku idącego, aby więc w tym dniu kre-
dytorowie zbieg mający do masy i funduszu
po *Lugayłowskiego* dla przesłuchania dekretu
stawali przeznacza.

Adam Kozakowski Prezes Sądu Ziem.
Kówień. *Antoni Domeyko* Sędzia Ziem. *Ko-*
wieński Exdyw. *Wincenty Mołockowicz* Ptu
Kówień. Exdyw. *Marcin Swirski* Regent de-
kret. *Subselow Kówień*.

2. Sąd Ziemski Ptu *Wileń*. wszystkie in-
teressowane strony zawiadamia, iż sprawę kon-
kursową między wierzycielami zesłego *Józefa*
Szyrwińskiego odchodzącą ma zamiar wziąć w
namowę do ostatecznej decyzji dnia 29 gbra
1823 r., iżby więc przed tym terminem wszy-
scy pretensorowie stosunki swoje objawiali wzy-
wa, a dla niełączących się, że amissya zapisa-
ną będzie ostrzega, z debitorami zaś choćby

w niestanności oczewisty ustanowi wyrok; za-
tym wydarzyć się mogące niedogodności wła-
sney winie przypisać będą powinni, onymż
wiedzieć daje.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad ma-
jątkiem *Podbrzeż* zwanym w powiecie *Wileń-*
skim położonym do dziedzictwa niegdys zesze-
go *Adama Ciechanowieckiego* Forszmeystra na-
leżącym ustanowiony, jurysdykcją swoją do
dnia 4 mca decembra terażniejszego roku od-
roczył. Oczem kredytorów i pretensorów te-
goż *Adama Ciechanowieckiego* przez niniejszą
awizacyą zawiadamia. Roku 1823 mca no-
wembra 20 dnia.

Dozwala się umieścić w Gazecie *Kurwe-*
ra Litew. *Antoni Kociell* Sędzia Z. P. Z. Ex-
dywizor.

2. W sprawie *WW. Panow Stanisława* i
Jakuba braci *Boufałow*, *Józefy* w zamęciu
Granickiej, *Teressy Czerniewskiej* siostr z do-
mu *Boufałowien*, z *WW. JPanami Francisz-*
kiem i *Eufrozyną* z *Szukeztow Boufałami*,
małżonkami, i kredytorami *Franciszka Boufa-*
ła, Dekretem *Ziemijskim* 1822 roku grudnia 14
dnia z mocy remissy Sądu Gł. Litewskiego
Wileńskiego 2go Departamentu nastalym, na
rozdział dóbr *Ligum* w upitskim, atynency
Wismont w *Szawelskim*, schedy z exdywizyi
Tyszkiewicza w *Kowarsku* w *Wilkomirskim*
powiatach, folwarku *Szlanowa* w *Królestwie*
Polskim, domu w mieście *Wilnie*, górę *Boufa-*
łowską zwanego położonym, oraz dalszych fun-
duszów summownych i ruchomych po *Józefie*
dziadu, *Leonie* oycu *Boufałach* pozostałych, i
zarazem na domierzenie satysfakcyi wierzycie-
lom i pretensorom *W. Franciszka Boufała*, Sąd
Dzielnego Podkomorsko Exdywizorski przeznac-
zony, w roku bieżącym, miesiąca listopada 5
dnia w komplecie naznaczonym za obwieszcze-
niem trzykrotnie w Gazecie *Kuryera Litew.*
opublikowanym, wedle postanowienia remissy
do dóbr *Ligum* zebrany, inwentaryą wszystkich
dóbr w górze wyrażonych, licytacyą rucho-
mości, w opieczetowaniu znalezione, za uprze-
dzić powinny ogłoszeniu przez Urzędnika *W.*
Ludwika Bilewicza Sędziego a z terażniey-
szych elekcyow *Prezydenta Ziemijskiego* *Sza-*
welskiego przeznaczył dobra *Liguny* z atynen-
cyami *W. Jakubowi*, schedę z Exdywizyi
w *Kowarsku*, folwark *Szlanow* w *Królestwie*
Polskim i dom w mieście *Wilnie*. *W. Stani-*
slawowi Boufałom w administracyi oddał, do
pomocy w dowodzeniu i obrony interessu *W.*
Franciszka Boufała, za powodem arestancyi
dzieła swojego prowadzić i osobiście asysto-
wać niemogącego, skutkiem remis Sądu Głównego
i *Ziemistwa Wileńskiego*, *WW. Bonifa-*
cego Dulewicza i *Stanisława Citowicza* subse-
liow *Powiatu Szawelskiego* adwokatow, za pro-
kuratorow przydał, census dla nich naznac-
czywszy, żebym administratorowie częściami
opłacali zaleciwszy, lokacyą, postugę i wygody
dla nich zapewniwszy, do przeyrzenia papie-
row, i usposobienia gótowości zobowiązał,
o tym prokuratorow obraniu, i przeznaczeniu,
Sąd *Ziemijski Szawelski* zawładomił. Kancela-
ryą mieyscową wedle przeznaczenia remissy
w dobrach *Ligumach* ustanowiwszy oraz pe-

wność i bezpieczeństwo zastrzegłszy, papiery z kancelaryi Sądu Ziemstwa Wileńskiego pod obsigilatą do Sądu swojego przetransportowane, pod jey dozór oddała, komportacją do oney WW. Stanisławowi i Jakubowi Boufałowi, ich siostram, W. Granickiej i Czerniewskiej, tudzież kredytorom, i pretensorom Franciszka Boufała, niemniej Józefa dziada, Leona oycy, wymieniając do jakiej komportacji są obowiązani składać, w przeciagu miesiąca lutego roku następującego 1824, pod rygorem kar sprzeciwieństwa nakazał, żeby żadnemi exkuz pretextami nie zasłaniały się strony, persystencyą komportowanych papierów, aż do ostatnich dni miesiąca czerwca, i wolną komunikacją stronom za rewersami rozciągnął, i zastrzegł obowiązek wykonania przysięg na wierności dopełnionych komportacyow, po produktach nąznaczył, komornikow do wymiaru z przepisaniem prawideł, i oznaczeniem nagrody nominował, przez edyktałne pozwy debitorow, do masy zawinających pod rygorem i w niestanności onych, sądzenia poszukiwania summ powołać przeznaczył, i dalsze szczegóły z rodzaju i składu sprawy wynikłe rozwiązawszy, jak oraz o przeznaczeniu członka duchownego do Xięcia Biskupa dycezyi żmudzkiej odniosłszy się, zjazd następny do dnia 1 września roku następnego odroczył, w którym terminie że zając się przedsięwzięciu oczewistym całego niniejszego dzieła, bez żadnych odkładów rozbiorem, wcześniej zapowiadając, wzywa wszystkie, z jakiego bądź źródła, i stosunku do tej sprawy interessowane osoby lub strony, aby terminu powyżey oznaczonego pilnemi będąc, swoje pretensye uwiadomiły, w razie niestanności, i niepopierania w swych stosunkach wszystkim kredytorom, i pretensorom, Józefa dziada, Leona oycy i Franciszka syna Boufała, wiekuistą amissyą ich pretensyow zapisze i ogłosi. Co żeby do powszechney każdego wiadomości doszło te ostrzeżenie przez awizacyą w Gazecie Kuryera Litewskiego po trzykrotnie umieścić postanowił. Dat w Ligonach w powiecie upitskim 1823 roku listopada 10 dnia.

Tadeusz Dowgird Podkomorzy Powiatu Rosieńskiego. Ziemski Powiatu Wileńskiego Pisarz i Exdywizor Józef Olszański. Sędzia Ziemski Szawelski Exdywizor Ludwik Billewicz.

Obwieszczenie.

3. Jan Olechnowicz Prezydent Ziemski Upitski, Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Bras., Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemski Upitski, Jan Weryha Prezydent Grodzki Telszewski, Antoni Pomarnacki Sędzia Grodzki Wileński, i Franciszek Wiszniewski Sędzia Grodzki Kowieński oznajmujemy tym naszym urzędowym obwieszczyńnym listem, iż na skutek wyroku remissyynego Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu, Sąd Exdywizorski w dobrach Januszewie w Powiecie Wilkomierskim położonych, dla usatysfakcyonowania kredytorow WW. Siesickich stanowiącego, a po onym nastąłym Sądzie Exdywizorskiego, rezolucyow, a oraz ukazu Sądu Gł. w roku terażniejszy gbra 3 dnia za N. 2.145 nastąłego, ostateczny zjazd za obwieszczeniem zalecającego, że za niedziel cztery od daty niniejszego obwieszczenia dla rozbioru oczewiście dzieła Exdywizy jako po ula-

twieniu kwestyow akcessoryinych, do dóbr Januszewa w komplecie prawnym zjedziemy. Obie strony tak kredytorow jako też i masę zawiadamiamy, i aby ze wszelką gotowością stawali pod rygorem prawnym obowiązujemy.

Roku 1823 mca gbra 8 dnia woźny niżej podpisany świadczę, iż tę kopią obwieszczenia zgodną z autentykiem w imieniu Jana Olechnowicza Prezydenta Ziemskiego Upitskiego, Ignacego Łopacińskiego Sędziego Ziemskiego Brasławskiego, Macieja Paszkiewicza Pisarza Ziem. Upitskiego, Jana Weryhę Prezydenta Grodz. Telszewskiego, Antoniego Pomarnackiego Sędziego Grodzkiego Wileńskiego i Franciszka Wiszniewskiego Sędziego Grodzkiego Kowieńskiego, a przez instancją JW. Ignacego Dowmont Lieszickiego Podkomorzego Ptu Wilkomierskiego wyniesionego, dla wiadomości WW. kredytorow jako to: Józefa Bronisza Sędziego Granicznego Wilkomier., Józefa Lutomskiego Sędziego Granicznego Wileńskiego, Józefa Kozakowskiego Prezydenta Sądu Granicz. Ptu Wilkomierskiego, Franciszka Klimowicza b. Sędz. Granicz. Ptu Wilkomier., Jana Rukuwiczę Exaktora Ptu Wileńskiego, Zygmunta Kontuwa Sędz. Grodz. Wilkomier., Józefa Kącze-go, Adama Kregera Obywatela Ryskiego, Antoniego Zaremby Komornika Ptu Wilkomier., Matuszewicza Sędz. Granicznego Ptu Trockiego i dalszych wszystkich pretensorow stosunki swe do masy Siesickich ścielących, niemniej też dla wiadomości debitorow do masy zawinających, JWW. i WW. Ferdynanda Kątryma Koll. Sowietnika, Karola Bienieckiego Rot. Dziedzica Biguszek, Szendera Jankielowicza Obywatela Miasta Wilna, Jana Durasewicza b. Sędz. Granicznego Wilkomierskiego, Franciszka Jazdowskiego Sędziego Telszewskiego Granicznego, Michała Zylińskiego, Justyna Reuta Adwokata Subselli Wilkomierskich, Star. Berki i Michela Leybowiczow mieszkańców w miasteczku Oniksztach, Eliasza Gierszonowicza mieszkańca miasteczka Kowańska, successorów żyda Gordona, Leopolda Pomarnackiego, Leona Hoppena, Piotra Pośpieszyńskiego, Jana Mayławskiego i dalszych pozwem edyktałnym objętych Debitorow w Gazecie Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego zaawizowania umieściłem, i o terminie zjazdu za niedziel 4ry od daty niniejszego obwieszczenia zawiadomilem.

Justyn Rusilowicz Woźny Ptu Wilkomier. Takowe obwieszczenie dozwala się drukować. Ignacy Łopaciński Sędzia Ziemski Brasławski Exdywizor.

Arendowna dzierżawa.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłosza się, iż na wzięcie w arendowrą dzierżawę w mieście Wilnie poboru bramnego, brukowego z gnojowym z rybnego rynku, będą odbywać się w Wileńskiej Skarbowey Izbie targi; a zatém życzący do nich należeć, zechcą przybywać z pewnemi i dostatecznemi kaucyami na terminy: pierwszy 10, drugi 13 a trzeci 17 następującego decembra do Izby Skarbowey, gdzie objawione będą i kondycye targow. Dnia 13 gbra 1823 r.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz Kleyst.

O z b i e g a s h.

Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszey gubernii w brasławskim powiecie bez paszportu Adam Jan syn Zacharewicz, powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 45 rodem z witebskiej gubernii, luczynskiego powiatu, ze wsi Rumłowa z poddanych obywatela Sandowskiego, zkaż lat temu 15 jak uciekł, dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julii 1823 wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod d. 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julii 1823 r., podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 6½ wiersz., twarzy podługowatey czystey, włosów na głowie ciemnych brodę goli na wąsach rusych, oczu szarych, nosa długiego niemalego.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż wzięty w mińskiej gubernii w wileyskim powiecie bez paszportu Wincenty Antonow Borzdziński, powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 19 rodem z Wileńskiej gubernii z miasta Kowna, i tam zapisany wrewizyi, i ma rodzeństwo, jako we opowiadaniu, po uczynieniu wyprawki okazało się niesprawiedliwem; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julii 1823 roku wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julii; podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 3 wiersz., twarzy podługowatey czystey, włosów na głowie i brodzie czarnych, wąsów jeszcze nie goli, oczu szarych, nosa miernego, pod dolną wargą z prawey strony jamczka. Dnia 3 gbra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

2. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na dostawę dla wojsk kwaterujących w mieście Wilnie świec lojowych, będą odbywać się w Wileńskiej Skarbowey Izbie targi; a zatem zyczący do nich należeć zechcą przybywać z prawnymi i dostatecznymi kaucyami na terminy: pierwszy 3, drugi 5, a trzeci 10 następującego decembra, do Izby Skarbowey, gdzie objawiono będzie i o roczney potrzebie świec. Dnia 15 nowembre 1823 r.

Assesor Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

3 Excerpt z protokołu Sądowego Ziem. Ptu Wileyskiego w dacie niżej wyrażoney zapisanego oświadczenia, pod pieczęcią Urzędową Ziem. tegoż Ptu, roku 1823 oktobra 20 dnia na rek wizycyą strony jest wydan.

Roku 1823 miesiąca 8bra 26 dnia oświadczenie Jmieniem WW. Salomei, matki Hilarego syna Rymtówtow z następnego czyni się wydarzenia, wyrokiem exdywizyi Tryskiej zeszłego wojewody Chomińskiego za sumnę przez lego zawinioną, schedę w ziemney posiadłości z dwoma poddanymi w gubernii Litewsko-Wileńskiej Powiecie Szawelskim dla WW. Sta-

nislawa, Joachima, Jerzego i Felixa braci Rymtówtow wydzieloną została z których drugi Joachim schodząc z tego swiata, części na się przychodzący z powodu rozmaitych zeszyłych rachunkow, przez testamentową dyspozycyą na osobę brata Stanisława zrzekł się i do wieczystego władania oddał, skutkiem więc dekretu i testamentu Stanisław Rymtówt dwóch części schedy Dyrmeyki zwanej niekwestyonowanym był Aktorem. Po zgonie którego gdy oświadczający się, jako z rodzeństwa swojego najstarszy zajmując się wspólnie z matką wszystkimi interesami, za nieodbitą potrzebę nabycie rzeczoney schedy uważał, zamiarem wszystkich stosunkow familiynych a szczególnie z powodu mnogich przez samojednego zeszłego Stanisława Rymtówta w Exdywizyi Tryskiej ponaszanych wydatkow ukończenia w powiat Szawelski ziechali. Gdzie kiedy przez układ przyjacielski wszystko ukończonem bydz zdawało się, oświadczające się na wyprzedaż schedy nieaz wspomnianey W. Felixowi Rymtówtowi plenipotencyą a wzajemnie Felix i Jerzy bracia Rymtówtowie w ewikcyi za swoich dwóch siostr ze wszystkich rachunkow kwietacyą, oświadczającym się wydać i przyznać determinacyą niezmienną postanowili. Jakoż żalące się ufnie będąc w charakterze swojego rodzeństwa, dopełniając skutek swoim zamiarom, plenipotencyą na obiekt sprzedaży schedy Dyrmeyki spomnionemu Felixowi Rymtówtowi na dniu 26 septembra 1823 r. wydali i w Ziemstwie Telszewskim przyznali, a przeciwnie kwietacyi ułożoney i inż napisaney pomimo wdania się użytych przyjaciół od obżynych Jerzego i Felixa Rymtówtow wydać się powinney nieuzyskali. Przez ten sposob gdy oświadczające się straty ogólnego funduszu na 2000 r. s. wynoszącego, mogą bydz ofiarą, celem więc temu wszystkiemu zapobieżenia, wydaną przez się na jmie Felixa Rymtówta w dacie powyższej plenipotencyą cofają i o: 3 za nieważną ogłaszają. Na mocy jakowey już żadnego znaczenia niemającej, iżby W. Felix Rymtówt schedę Dyrmeyki zwaną, nikomu wiecznością wyprzedawać, w zastaw lub tym podobnym sposobem zawodzić, w żadne układy wchodzić niesmiał i niemiał władzy, nim o zwrot nieraz wspomnioney plenipotencyi w miejscu i czasie właściwym przyniosą prawny dopominek, tymczasowie dopiero niniejsze oświadczenie w akta Ziem. Wileyskie zapisując, one do gazet Kur Lit. dla zawiadomienia całej Publiczności podać postanawiają. U tego Oświadczenia podpisy aktorow takowe. Salomea Rymtówtowa, Hilary Rymtówt.

Zgodziłem z protokołem Sądowym. Wincenty Kiersnowski Ziem. Ptu Wileyskiego Regent.

Pozwala się drukować. Michał Łapicki
Pisarz Z. P. W.

2. Mam honor donieść Szanowney Publiczności że dopiero mieszkam w domu JP. Germana na rogu idąc pod Ostrą bramę pod N. 12. Löffler Dentysta.

Le sousigné a l'honneur d'avertir le respectable Public qu'il loge appresent dans la maison de M. German N. 12 au Second, rue Ostra Brama.